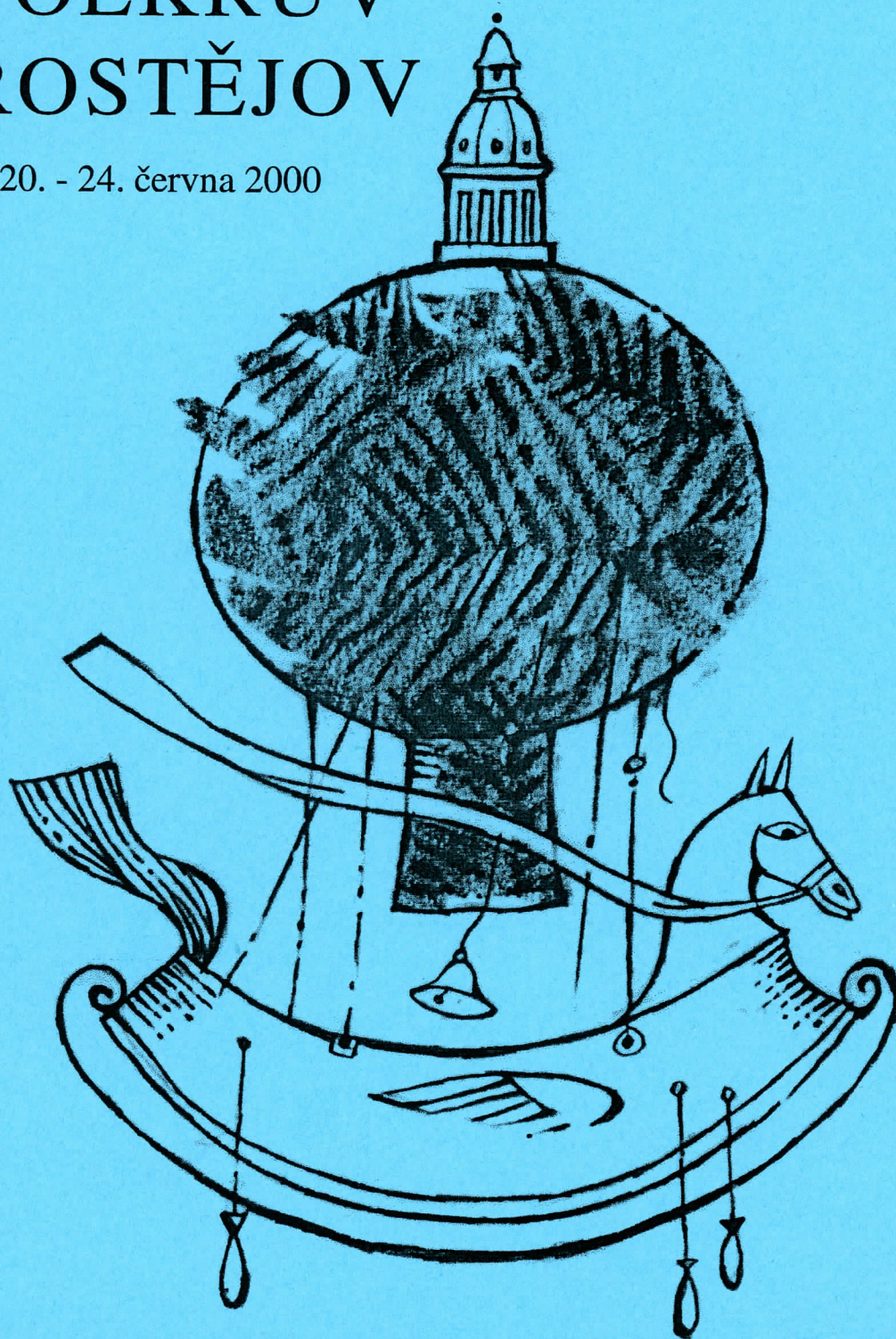

43. FESTIVAL POEZIE

WOLKRŮV PROSTĚJOV

20. - 24. června 2000

1. ZPRAVODAJ

*Vážení přátelé Prostějova,
myslím, ba jsem přesvědčen, že Vás všechny mohu tak oslovit.
Proč byste koneckonců po čtyřicáté třetí přijížděli, když ne kvůli dobrým přátelům, kteří vědí, že ne trocha,
ale moc a moc poezie nikoho nezabije. Kteří vědí, že v Prostějově, ozvláštněném duchem Wolkerovy poezie,
se snad zase jako každoročně budou dít zázraky. Zázraky oživlé krásy slova, zázraky poezie.
Takže Vás tu všechny vítám a přeji,
abyste jeden každý takový zázrak letos prožili.*

*Ing. Jan Tesař
starosta Města Prostějova*

Prostě Wolkrův Prostějov 2000

Nevím, zda letos budou kvést lípy, když si léto tak pospíšilo. Za tou vůní se vždycky do Prostějova těším, mám ji s ním spojenou snad od první návštěvy festivalu, kdy jsem přijela jako členka středoškolského divadla poezie. Ostatně vůně kvetoucích stromů se k poezii hodí. Letos si víc než kdy jindy uvědomuji, že nejspíš provázela i mladého Wolkra, když chodil po ulicích rodného města. A při stém výročí narození mě napadají paradoxy, které Wolkra provázely právě ve spojení s festivalem. Ty první jsou těsně svázány se žaludeční neurózou, která se mě vždy zmocnila, když jsem v sedmdesátých letech jezdila na přípravný štáb WP a zdálky jsem zahlédla radniční věž. Politický dohled prostějovského OV KSČ a tehdejší radnice nad ideovou čistotou festivalu byl o to tvrdší, oč víc ho jednotlivé místní stranické kliky využívaly jako nástroje k porážení protivníků a upevnění vlastní moci. Text z Wolkra - proletářského básníka - býval povinný. My, kteří jsme přečetli víc než jeho sociální balady, jsme věděli, že Wolker i recitátoři z toho vyjdou se ctí. Leč soudruzi, kteří pečlivě četli všechny texty, nás podezřívali, že snad pod jeho jménem podstrkujeme texty cizí, když v nich jsou obrazy pánaboha chodícího na návštěvu

k lidem a Panny Marie utěšující chlapcovo rozbolavělé srdce či "svatí s liliemi na rukou". Hosta do domu totiž nečetli. Za průvodce poezii jim stačily čítanky let padesátých. Asi by se divili, kdyby před výlohou obchodu na náměstí, která byla vyzdobena Wolkrovou bustou a napsím pro natvrdlé "Proletářský básník Jiří Wolker", jako já zastihli strejce v klobouku, který se ke mně obrátil: "A deť to bel panské senek, keré z přče psal básničke".

Vzpomněla jsem si na to nejednou, zvláště ovšem začátkem devadesátých let, kdy se ozvaly hlasy, že snad by se měl festival poezie přejmenovat, aby nepřipomínal proletářského básníka. Tehdy by asi noví omezenci za falzifikát považovali připomenutí recenze Jaroslava Seiferta, který Wolkrově prvotině vytkl nedostatek tendenčnosti a komunistické disciplíny. - Ani jednomu z obou básníků tyto dobové hrátky na velikosti neuberou. - Naštěstí prostějovská radnice let devadesátých byla moudřejší než její předchůdci a Wolkrův Prostějov zůstal zachován. A těšme se na jeho rozkvět v příštím století.

*Vítězslava Šrámková
IPOS-ARTAMA*

Hrst vzpomínek a postřehů na téma Wolkerův Prostějov

Cílem následujícího příspěvku není vypsát dějiny Wolkerova Prostějova. To splnil v dostatečné míře sborník Prostě Prostějov, jenž byl vydán při příležitosti 40. výročí této významné kulturní aktivity. Tato publikace mapuje všechny ročníky WP, dává zaznít hlasům pamětníků a je vybavena zajímavými fotografiemi, které samy o sobě mají hodnotu nejen dokumentární.

Samotná myšlenka vzniku přehlídky recitátorů byla šťastná a má trvalou platnost. Když se v roce 1990 uskutečnil chudý Wolkerův Prostějov, zvažovaly se různé varianty. Uvažovalo se o tom, k čemu vlastně je taková přehlídka a v čem vůbec tkví smysl předvádění poezie divákům. Znovu se ozvaly hlasy, že poezie je určena jen vnitřnímu duchovnímu prožitku, chvílím meditace, okamžikům intimního doteku s krásou, s vytržením ze všednosti. Ale právě poezie má mnoho rozměrů, mnoho poloh, mnoho ploch, takže i způsobů, jak ji prezentovat, má a musí být více.

Začátky festivalu poezie byly skromné. První ročníky byly sevřeny rámcem tehdejšího olomouckého kraje, ovšem již v roce 1959 se Wolkerův Prostějov stal soutěžní přehlídkou recitátorů v celostátním měřítku. Tehdy také byla na rodném domě básníka odhalena busta, kterou s nesporným pochopením pro dílo a osud Jiřího Wolkerova vytvořil Jan Tříska. Pamětníci mi jistě dají za pravdu, že mnoho jeho wolkrovských plaket má své svěbytné sběratelské kouzlo. Připomínám také, že grafický list k Wolkerově básni Moře vytvořil virtuos grafiky Max Švabinský. Výtvarný doprovod svátků poezie se vůbec stal trvalou konstantou prostějovské přehlídky, a tak vznikla celá řada kvalitních tisků a výtvarných prací. O tom, jak Wolker inspiroval výtvarné umění, se lze dočíst v příspěvku J. Glivického ve sborníku Na přední stráž z roku 1975.

Prakticky od počátku měl Wolkerův Prostějov dvě tváře, dvě stránky, dva proudy. Jedna linie byla oficiální, přísně ideologicky střežená, s parametry zcela poplatnými požadavkům režimu. Druhá byla linií spontánního mládí, undergroundového myšlení, recese i provokace. Nikdo z pamětníků asi nezapomene na červen roku 1989, kdy se na Wolkerově Prostějově objevil Jaromír Nohavica a kdy i Zpravodaj WP byl koncipován tak, jako by už bylo po listopadu! Také atmosféra tomu odpovídala. Mladí se nepřetvařovali a svobodně vyjevovali své názory. Nebylo možné, aby to všechno neproniklo za hranice Wolkerova Prostějova. Však se také na některé organizátory snesla sprška kritiky z tehdejších mocenských center.

Na WP zajížděli známí i méně známí básníci a umělci, herci, recitátoři. Oficiálním hostem byl řadu let básník Jan Hostáň, přijížděli básníci K. Šiktanc, M. Holub, M. Florian. Vzpomínku si zaslouží i milovaný básník Jan Skácel. Wolkerův Prostějov kolem sebe vytvářel silové

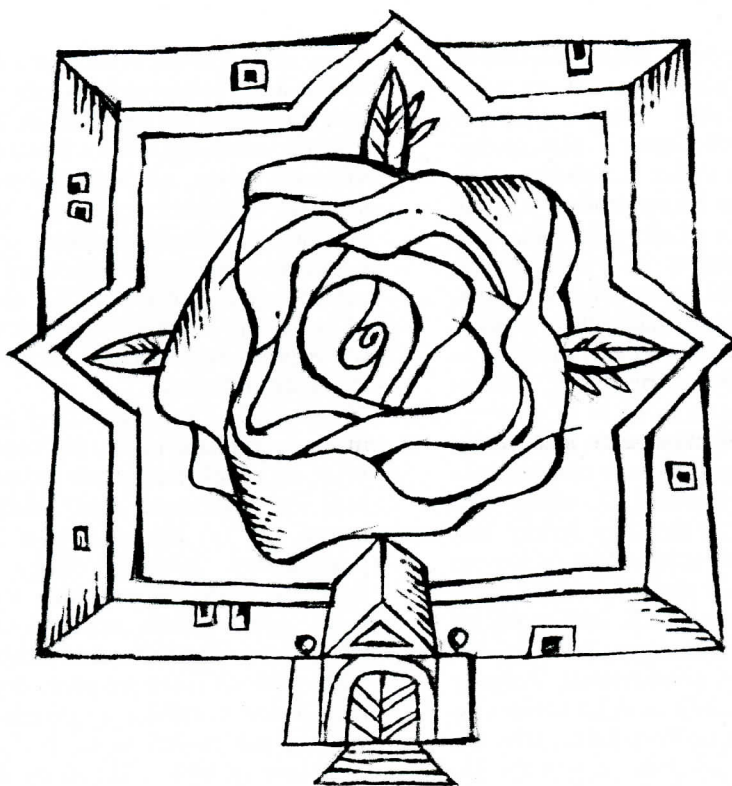
pole významného vlivu nejen na účastníky, ale i na diváky. Mnozí z těch, kteří vystupovali na pódii WP, zůstali poezii věrni napořád. Z Prostějova připomenu alespoň Janu Zikmundovou či Alici Gregušovou, ale platí to i pro Hanu Peštukovou Lužnou, Alenu Helekalovou Spurnou a řadu dalších.

Wolkerův Prostějov byl také příležitostí pro konání různých setkání a konferencí na wolkrovské téma. I když se často uskutečnily v jiné době než soutěžní přehlídka, přiváděly do Prostějova stejný okruh lidí, které spojoval vztah k Jiřímu Wolkerovi. Na wolkrovská výročí vždy významně reagovalo Muzeum Prostějovska, a to platí dodnes. Blízko k lidem okolo WP vždy mělo i původně prostějovské a dnes brněnské Hanácké divadlo. Stačí připomenout režiséra a herce Svatopluka Válu či inscenaci HD Pramen. Takových velmi cenných a ryze kulturních souvislostí by se našla celá řada. Nelze třeba nezpomenout na dlouholetou tvůrčí přítomnost Jaroslava Mencla a na jeho filmové dokumenty, překračující svým poetickým viděním hranice běžného dokumentu a vytvářející svěbytný umělecký tvar.

Účastníci WP si jistě také vzpomenu na večery mladých autorů, na pozdní hodiny strávené s dobrými přáteli, na neopakovatelné noční procházky mladých lidí, kdy nad městem, v němž se zrodil velký básník, svítily hvězdy kouzelným svitem. Bylo by toho mnoho, co by bylo možno říci o Wolkerově Prostějově. Jedno je jisté. WP má nadále svůj smysl, a právě dnes možná více než dříve. Setkávání lidí podobně laděných, lidí vnímajících krásu poezie, to je nesmírně hodnotná alternativa pro mladé lidi dnešního světa. Pozorujeme-li, jaké hrozby v současném světě obklopují mladé, pak musíme souhlasit i s těmi, kdo v poezii vidí i terapii. Hodnota Wolkerova Prostějova je v neobvyklé atmosféře, v zážitku něčeho krásného, svátečního, co vytrhuje ze všednosti ne cestou drogové intoxikace, ale zcela přirozeným způsobem, otevřením duše a poznáním skutečné hodnoty autentických doteků s krásou.

Při přípravě letošního již 43. ročníku Wolkerova Prostějova se organizátoři vracejí k minulým ročníkům a hledají to, oč je možno se opřít na další cestě. Námětů je mnoho, je i mnoho cest k mladým milovníkům poezie. Číst poezii není snadné, ale vidět a slyšet poezii ztvárněnou na scéně je zážitek nových rozměrů. Nepochybuji, že bude mít vždy plno věrných nadšenců, ctitelů, vyznavačů, kteří do svého okolí budou vyzařovat pozitivní energii získanou v doteku s krásou.

PhDr. Václav Kolář
Radniční noviny, červen 2000

Luda Marešová jubluje

Vystudovala herectví na JAMU v Brně a po absolutoriu přijala angažmá nejprve v Trutnově, později v Karlových Varech. Do Divadla E. F. Buriana v Praze už nenastoupila. Její hereckou dráhu ukončilo na samém začátku dnes už neuvěřitelně znějící podezření ze vztahu k "Titově" Jugoslávii. Jako zástupnou činnost zvolila umělecký přednes. V té době jistě netušila, jak hluboce ji tento obor zaujme. A protože Luda Marešová nic nedělá napůl, umělecký přednes jí brzy přinesl úspěch. V tematických pořadech Městské knihovny v Praze, kde byli v 60. letech čtenářům představováni spisovatelé a básníci, byla dvojice Luda Marešová a Luděk Munzar vyhodnocena jako nejlepší interpreti. V té době již spolupracovala s Československým rozhlasem v dramatickém vysílání. S amatérskými recitátory začala poprvé pracovat v Učňovském středisku v Praze - Jinonicích. V roce 1960 se na ni obrátil odborný pracovník ÚDLUT v Praze Jan Šrámek s nabídkou spolupráce při přípravě celostátní soutěže v uměleckém přednesu Wolkrův Prostějov. Od roku 1961 zasedala na Wolkrově Prostějově v odborných porotách. V nich se setkala se svým "učitelem" a vzorem prof. filozofické fakulty UK v Bratislavě PhDr. Jozefem Mistríkem. Platnou členkou porot Wolkrova Prostějova, který si zamilovala, byla až do poloviny 90. let.

Amatérský soubor ze Zruče nad Sázavou dovedla až do Belgie. Na představení spolupracovala s režisérem ČS rozhlasu Vladimírem Haladou. V roce 1974, rok po úspěchu v Belgii, zahájilo činnost Studio uměleckého přednesu v Kulturním domě hl. m. Prahy. Jeho spoluzakladateli a prvními lektory byli letošní jubilanti Luda Marešová a Mgr. Jiří Hraše. V té době byli už oba neodmyslitelnými osobnostmi amatérského uměleckého přednesu v celé republice a členy poradního sboru pro umělecký přednes Kulturního domu hl. m. Prahy. Zde pomáhali vybudovat širokou základnu dětského a uměleckého přednesu. Jak Luda sama uvádí, práce s amatérskými recitátory jí přináší pocit užitečnosti a je pro ni pobídkou jít stále kupředu. Svoji vitalitu a pracovitost dodnes uplatňuje v odborných lektorských sborech regionálních kol Wolkrova Prostějova a ve spolupráci s Českým rozhlasem. Za dokumentární rozhlasové pořady, na nichž se podílela, získala v předchozích desetiletích nejedno ocenění.

Přerušením herecké kariéry získal amatérský umělecký přednes kvalitní lektorku s hlubokým porozuměním pro rozvoj recitátorovy osobnosti.

Jana Štefánková

Sedmdesátiletý

Jiří Hraše

Rozmýšleje nad čistým papírem, jakými neotřelými slovy popřát jubilantovi, vzpomněl jsem si na jeden půvabný medailon Karla Čapka, který vyšel ke Šrámkovým šedesátinám. Karel Čapek v něm spojuje Šrámka s jeho rodnou Sobotkou a píše: "...Sobotka - to je to staré městečko pod hrádkem Humprechtem, a mladí lidé, s nimiž okřívá mladé srdce mladého Šrámka. A co by, i zazpívá si s nimi; a rozběhne se s nimi údolím Plakánku k starému hradu Kostí; a zarežírue si s nimi, když hrají divadlo... (...) ...v kruhu mladých, v bzučení semtínských lípy, v tom celém starém a lyrickém kraji se to v něm všechno rozehraje družností, písničkou, mládím a chlapectvím..."

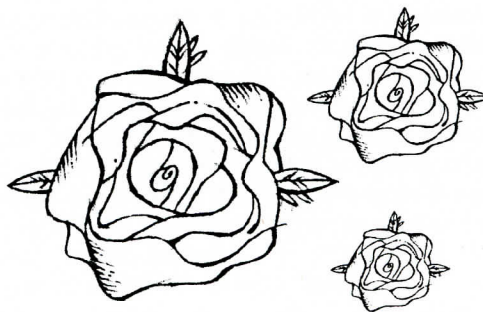
Asociace se Šrámkem a Sobotkou se ve mně ozvaly zřejmě proto, že jsem ve Šrámkově Sobotce před bezmála třiceti léty Jiřího Hraše poprvé potkal. A mohu Vám potvrdit, pane doktore Čapku, že ten starý lyrický kraj všechno rozehrával mládím a chlapectvím nejen ve Šrámkovi, jak píšete, ale že totéž platilo (a snad i platí) ještě mnoho let potom, a to pro řadu lidí, kteří se rok co rok sjížděli začátkem léta na Šrámkovu Sobotku. Jiří Hraše k nim patřil s neochvějnou pravidelností. Vždycky byl v kruhu mladých. Pravda, nikdy jsem ho neviděl, že by s nimi běžel údolím Plakánku na Kost, leč nepochybuji o tom, že si to vyzkoušel dříve než jsme se poznali. Ale v kruhu mladých byl vlastně vždycky, ať chtěl nebo nechtěl (a on chtěl), protože mu to "přikazovala" jeho mnohaletá porotcovsko-lektorská pracovní náplň. A byl to hodně široký kruh mladých, mezi nimiž se Jiří Hraše pohyboval, a bylo to hodně básní a próz, které od nich slyšel, a bylo to hodně mizerných výkonů, které obrblal, a bylo to hodně recitátorů, které postrkoval i vedl, a dovedl je tak daleko, kam by sami nikdy nedošli. To bylo nějakých porot! To bylo nějakých rozborů a hodnocení - někdy se mi zdálo, že snad v této republice (a byla tenkrát větší) není recitátora, který by ze sebe vysoukal pár veršů, aniž by je Jiří Hraše slyšel a něco mu k nim neřekl. Ptáte se, zdali ho poslouchali? Věřte, že poslouchali - přesněji řečeno - poslouchali jsme ho. A byla to počertech dobrá škola přednesu, co do nás natloukal. Málokdy na to býval sám. (V Sobotce vedle něho sedávala jeho věčná souputnice Dana Musilová, s kterou léta letoucí harcoval snad po všech přehlídkách a festivalech uměleckého přednesu, a Jiřina Novotná-Hůrková a Slávka Šrámková. A troufám si tvrdit, že toto podivuhodné kvarteto, poskládané z osobitých individualit, kvarteto v nejlepším slova smyslu profesionální a vzdělané, a navíc lidské a plné citu, udělalo v českých, moravských a slezských luzích pro umělecký přednes tolik práce, že ji nikdo nikdy nezhodnotí.) Jiří Hraše přicházel před své posluchače vždycky dokonale připravený (platí to dodneška a jeho současní vysokoškolští studenti by to mohli nepochybně potvrdit). Nikdy jsem neslyšel, že by recitátorovu interpretaci hodnotil podobnými výrazy jako "...víte, bylo to takové nějaké..., nějak se mi to nezdálo, snad jste tady mohl trochu přidat a tady zas trochu ubrat..., no...nějak se mi to moc nelíbilo..., ale jinak to bylo pěkné...". Jestliže

se mu něco nelíbilo, věděl proč a dovedl to sdělit, uměl to ukázat a byl připraven to doložit - a možná si v té chvíli jeho posluchači ani neuvědomili, že zároveň slyší něco ze základů versologie, něco z literární historie a něco z jeho vlastního života, vzpomínek a praxe. Text, podle něhož sledoval recitátorův přednes, měl většinou kouzelně pomalovaný čarami, šípkami, otazníky, vykřičníky, ba i jinými čarodějnými značkami a čmáranicemi, které potom plyně překládal do slov a vět, jež bývaly přibarvované nejčastěji trochu vtipné nadsázky, k níž občas přispýval špetku úsměvné ironie, někdy štiplavé, ale nikdy zraňující.

Zvláštní věc - kantorem, který má svou katedru a něco málo na výplatní pásce, se "úředně" stal až ve zralém věku, ale učitelem přednesu byl snad celý život. "Přednes není jen předáváním slov," říkával mnohokrát. A také napsal, že "(...) přednášeč není listonoš, který předává posluchačům zalepené obálky obrazů a myšlenek. Smyslem přednášечovy práce není jen tlumočit, předat slovo, nýbrž vyložit smysl slova, předat je v podobě významu, naléhavosti, působivosti a barvy, které k slovu může přičlenit právě jen přednášeč." Napsal toho o přednesu hodně moudrého a vybírám-li z toho všeho jenom větičku, pak možná proto, že by mohla stát v záhlaví "recitátorovy bible", kterou by Jiří Hraše dokázal ze svých statí klidně poskládat. Psal, i když se pod mnoho svých věcí nesměl v minulosti podepsat. Ale to už bych začínal celou novou kapitolu... A za ní by musela přijít další a potom zase další, protože k té poslední je ještě daleko... A Jiří Hraše dál pozorně poslouchá své recitátory, dál si brblé pod své bílé skřítkovské vousy, dál se mu usmívají oči, když k nim promlouvá, dál s bláznovskou poctivostí připravuje výklady pro své vysokoškoláky, dál píše..., dál...

Nevím, jestli se takhle píše blahopřání k narozeninám. Určitě však vím, že Karel Čapek, s nímž jsem začal, to uměl nesrovnatelně lépe. A protože také vím, že je jubilantově duši blízký, nechám závěr raději na něm: "Jděte do háje se sedmdesátkou. Život se neměří čísly, ale srdcem; a toto srdce nám vyzvoní ještě mnohé tajemství mladosti a mnohé silné kouzlo života; a i my budeme mláďa, naslouchající jeho hlasu..." Mnoho zdraví, Jirko.

Ivan Němec

Vranovské chodúľové divadlo Mira Mihaľa

"BOSORKÁM" TO V KREMNICI ZATÍM NEVYŠLO

Taková tří - čtyřmetrová "bosorka" to má v životě těžké. I proto, že je také pouze žena a po určitém čase se chce vdávat. Tak to bylo i v případě "bosoriek" Chodúľového divadla Mira Mihaľa z Vranova nad Topľou, když kremnická pěší zóna ožila muzikou, vyřítily se na ni vysokánské "bosorky" v originálních maskách hledající ženicha. Hledaly, pátraly, strašily děti, jedna se, s promnutím, od té námahy i "pocikala..." A ženicha nikde. Děti pištěly, utíkaly, smály se a ty odvážnější, nebylo jich málo, tancovaly okolo vdavekchtivých "bosoriek". A ženich se po čase opravdu našel. Sám čert z pekla! "Bosorky" se snažily, čert dělal co mohl, děti mu pomáhaly, ale nakonec to dopadlo tak, že půvabné "bosorky" opět zůstaly na ocet. Nevěda proč. Byly snad škaredé, nebo neuměly vařit, šít, žehlit, umývat okna, jedním slovem ani čert je nechtěl. Škoda, alespoň jedna se mohla dostat pod čepec, aby jich v Kremnici bylo méně. Chodúľové divadlo z Vranova je na "gagoch" už známé. Vždy však provokuje divadelníky, kteří by rádi věděli, jak sestrojít jejich známé vysokánské chůdy, a co masky, a co chůze. Miro Mihaľ je však v odkrývání tajemství patentu neoblomný. "Já jsem na tom pracoval roky. Bylo to období dřiny, pokusů, neúspěchů, pádů... Nyní, když je divadlo na světě, nevím, proč bych měl výrobu chůd vyzradit. Mám na to patent a je to jako tajemství šéfkuchaře."

Jedna "bosorčička" tvrdila, že dokáže stát, tedy odehrát na vysokých chůdách i tříhodinové představení. Za problém však považuje chůzi po úzkých schodech. "Nikdy jsem v průběhu představení nespadla tak, abych si v duchu řekla: 'Do frasa aj s chodúľami!' Ale vyskytly se situace, kdy jsem se musela alespoň na chvíli opřít o stěnu a oddechnout si. Dnes, po letech tréninku, chodím na chůdách jako na vlastních nohách."

A pro ty, kteří to neumí, doplňujeme, že kdysi se chůdy celkem běžně používaly při pasení dobytka.

*(Vysokánske bosorky sa chceli vydávať, ale ženicha si nenašli
- Kremnické gagy '99)*

Na formu pouličního divadla se divadlo začalo specializovat v roce 1993, kdy uvedlo snově-poetické představení "Cupki-Lupki". Divadelní tvar měl navodit atmosféru absolutní duševní pohody v kontrastu s všedností a starostí ulice a běžného života.

Roku 1995 divadlo vytvořilo v duchu této poetiky další happening "Šťastný deň". Poprvé použilo chůdy a masky vlastního typu a výroby. Ve hře vycházelo z tanečního a pohybového divadla.

V roce 1996 se soubor začíná více orientovat na tvorbu pro děti. "Příšerky a bláznivá princezná" je bláznivou pohádkovou show už i s použitím slovního projevu. Tato pohádka přinesla nové efekty, které se staly typickými pro všechny následující hry - akrobatické kousky na chůdách ve výšce 5 metrů, pyrotechnické efekty a oheň, zapojování diváků do hry pro umocnění zábavy a humoru. Soubor je stálým účastníkem bojnického festivalu strašidel. Svou specifickou činností patří k ojedinělým na Slovensku.

Divadlo se již představilo na významných festivalech v Čechách a na Moravě, Rakousku, Itálii, Polsku, Francii, a Holandsku.

Divadlo

Hromadná Procházka

STAŘENA

Daniil Charms, vlastním jménem Daniil Ivanovič Juvačev, se narodil 30. prosince 1905 v Petrohradě, v rodině spisovatele Miroljubova. V srpnu 1941 byl v průběhu stalinistických čistek zatčen a šest měsíců nato zemřel neznámo kde. Psal básně, povídky a pohádky pro děti. Mezi jeho nejrozsáhlejší díla patří divadelní hra Jelizaveta Bam a povídka Stařena. Stařenu dokončil v roce 1939. Povídka je psána v první osobě a věrně odráží autorovy myšlenky - od pochybností o vlastní schopnosti tvořit až po diskuse o víře v Boha. Zlo je zde prezentováno mrtvou stařenou, kterou se hrdina marně snaží ze svého života odstranit. Toto snažení je mnohdy velmi komické - hrdina absolvuje řadu fyzicky i psychicky náročných úkolů, aby se zla zbavil, ale osud je neúprosný, nelze mu uniknout. Na konci celé anabáze přichází hlavní hrdina i o možnost situaci řešit. Co přijde, bude se dít už bez možnosti situaci ovlivnit. Povídka je upravena do dramatického tvaru. Nabízí kromě základního tématu i lehký humor a ironický pohled na svět i sebe sama. Inscenaci doprovází hudebně zábavný punk-popový soubor Vaškův Věšák.

Založit vlastní soukromé profesionální divadlo, zcela nezávislé a přitom produkující nekomerční divadelní výtvoř, divadlo jako místo pro vlastní tvorbu a invenci, a to tak, aby se z jeho výsledků dalo užít - tato poněkud pošetilá myšlenka napadla jednoho jarního večera roku 1999 v klubu šumperského divadla dva jeho členy - Pavla Petra Procházku a Pavla Hromádku. Na stvrzení svého odhodlání a opravdovosti svých záměrů se ještě ten večer ustanovili uměleckým šéfem a ředitelem, angažovali své spolustolovníky (jinak členy téhož divadla) jako herecký soubor a šli spát.

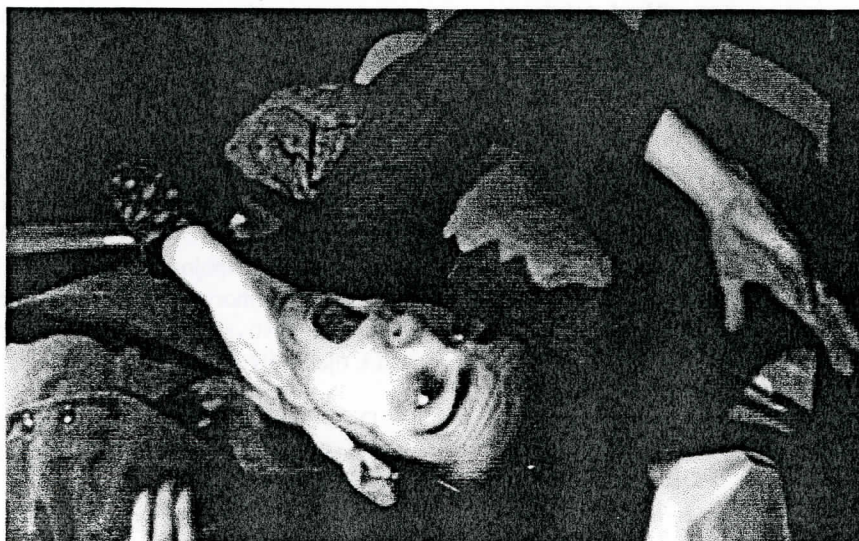
Ráno potom se do právě probouzejících se hlav začaly vkrádat otázky, které se předchozího večera zdály být zcela zbytečné. Hlavní z nich - Kam s ním? - tedy do kterého města, které budovy umístit centrum tvořivých snah, se zdála být neřešitelnou. Couvnout však nebylo kam, soubor byl ustanoven, bouřlivě odhlasován a uslibován, bylo tedy otázkou cti postavit se problémům klenbou svých čel.

Procházka jako člověk od přírody akční, a vůbec ne minimalista, zalistoval v seznamu prázdných divadelních budov, a podrobil ho kritickému studiu. Z jeho přísného výběru vyšla jako zářivá vítězka budova Národního domu Jana Kotěry v Prostějově. Vydali se tam okamžitě i s Hromádkou, nabídnout svou tvůrčí potenci. Veškerá jednání s ředitelstvím divadla v Prostějově probíhala jako v seriálu americké produkce a výsledkem byla smlouva o spolupráci, podepsaná 30. června 1999. Herecký soubor byl doplněn odvážlivci z JAMU a Zlínské školy umění, čítal tedy po konečném součtu 5 členů - 3 muže a 2 ženy.

Po roční existenci mohu napsat toto: bylo nastudováno 6 inscenací, se kterými vystupujeme v Prostějově i zájezdově po Moravě, stanoven dramaturgický plán na sezónu příští, všechny překvapivé a dříve nepředstavitelné úkoly, když ne vyřešeny, tak odhaleny, nabyli jsme spousty potřebných znalostí a schopností, bylo zakoupeno auto i se zahrádkou na zájezdy, trváme.

Soukromé divadlo se ukázalo být tělesem živým a měňavým, kladoucím náročné úkoly jak hercům, tak ostatním členům, nejen na jejich stránku profesní, ale i lidskou. Někteří odešli a jiní se hlásí, začíná vznikat povědomí, že existujeme, tvoří se okruh příznivců.

Zůstáváme divadlem, kde se lidé setkávají s lidmi.

Spolčení dramatického činění Prasetaun Jihlava

SKUPINKA

*Smetištní skrumáž vzpomínek, zážitků, myšlenek, přání a snů,
pocitů a nálad pěti chovanců Dětského výchovného ústavu
a režisujícího J. Juráše.*

Problémy identity a komunity.
Chaos a řád.
A taky MTV!

Na základě elementárních cvičení v rámci dramatické výchovy vznikaly pohybové obrazy a krátké scénky, které nám připadaly obrazivé, proto jsme je začali záměrně formovat a přiřazovat k sobě. Vzhledem k osobnostní specifice zúčastněných nevznikl příběh v pravém slova smyslu, ale spíše asociačně vzniklá motivická linie, která sice nese problém přílišné subjektivity, ale současně otvírá prostor pro autentičnost. Tento klíč byl zvolen i pro výběr dalších jevištních prostředků (novinová výprava, choreografie, výběr hudby).

Naši amorfní, žánrově nečistou smetištní skrumáž jsme dosud šestnáctkrát předložili zhruba tisíci a pěti stům diváků, za kterými jsme naježdili dva a půl tisíce kilometrů po celé ČR. Mj. se nám dostalo i pozvání na tři národní přehlídky amatérského divadla: Šrámkův Písek, Dětská scéna Trutnov a Wolkrův Prostějov.

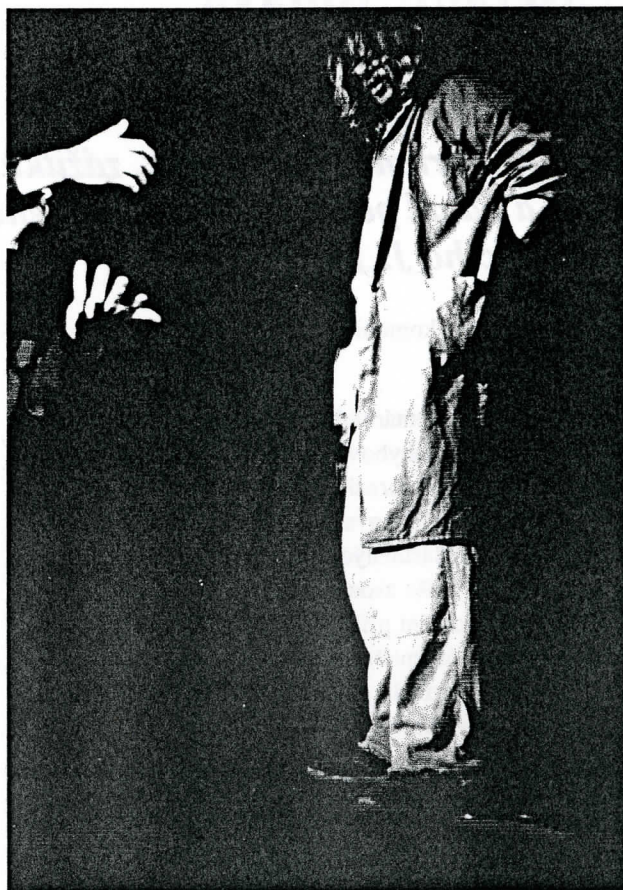
Spolčení dramatického činění Prasetaun vzniklo na podzim roku 1999 díky pochopení a ochotě vedení Dětského výchovného ústavu v Jihlavě poskytnout zázemí dramatické výchově jako součásti resocializačního programu pro obtížně vychovatelnou mládež. Kvůli motivaci neustále cirkulujících chovanců se projevila potřeba zpětné vazby - přímé konfrontace s okolním světem. Proto vznikl v režii J. Juráše jevištní tvar Skupinka, jehož smyslem není jenom uvedení divadelní výpovědi, ale i znovuvvedení protagonistů do "normálního" života. Termín "spolčení" byl do názvu vetknut kvůli dočasnosti tohoto projektu. Po skončení našeho "činění" se rozejdou chlapi do svých životů a je malá pravděpodobnost jejich další divadelní seberealizace. A proč "Prasetaun"? Odpovídáme: "Protože Prasetaun!!!"

Z regionálního kola WP v Nečtinách

Plzeňský soubor **Zamračené děti** vede Alena Dvořáková. V inscenaci jednoho z filmových scénářů Vratislava Effenbergera se v tomto roce projevilo, že donedávna nedospělé "zamračené děti" se staly aktivními spoluvůrci inscenace, našly pod vedením své režisérky smysl pro styl a hereckou kázeň: tato proměna učinila **Vzpouru sládků**, filmový scénář - mystifikaci (nikdy neměl být natočen), divadlem poezie. Početný herecký ansámbl tvoří řada výrazných typů zjevem i projevem a tak bizarní příběh o přibíjení nehodných sládků na vrata a křížovém tažení lůzy po českých pivovarech je vskutku malebnou podívanou. Effenbergerova drastická hříčka, utahující si ze stavovské hrdosti a jakési "pivovarské latiny", kterou v české kultuře jako poslední klasik pevně etabloval Bohumil Hrabal, současně v absurdní poloze pojednává i otázky lidové revoluce a třídního boje, pochopitelně s nadsázkou. Při komických obrazech dobývání posledního pivovaru jako pevnosti ovšem zamrazí co chvilí. Effenberger v textu pracuje s předpokládanou znalostí scén a pasáží nejrůznějších filmů pro pamětníky, od těch buržoazních po budovatelské. Inscenace nachází divadelní prostředky k evokaci těchto "filmů", přidává odkaz na Hrabalovy - Menzelovy Postřižiny a vytváří jak zábavnou, tak závažnou podívanou, s výborně vybudovanými i odvedenými hereckými a recitátorskými výkony. Soubor **Zamračené děti** a režisérka Alena Dvořáková uplatňují esenci své poetiky, která počítá s každou individualitou v její originalitě a jistou neohrabanost překlenuje smyslem pro humor a pro styl. Ostatně té neohrabanosti v posledním roce velmi ubylo.

"Jelizaveta Bam", matka a Jelizaveta

"Vzpoura sládků", spílečný Pozorka

Laureátem regionální soutěže divadel poezie se stal plzeňský soubor **Okřídlený vůl**. Alenu Dvořákovou přizvali takřkajíc "jako hosta" k režii hry **Jelizaveta Bam** Daniila Charmse. Okřídlený vůl s Charmsem uspěl na minulém WP. Jelizavetu Bam hraje pět herců, "vteřina věčnosti", kdy Jelizaveta čeká, kdy se prolomí zlověstní návštěvníci do místnosti a zatknou ji a zabijí, je složena z absurdních výstupů různých žánrů, nad autorovu intenci a zcela organicky obohacených o operu, a diktována zlověstným čtecem-cenzorem-vrchním manipulátorem s červenými deskami. Inscenace běží ve strhujícím tempu, situace se absurdně vyvíjí a nenadále končí, a roztočí se rej vší odporné praxe totalitní moci včetně fňukání, žebrání o solidaritu, pseudolaskavosti a směšně odpor- ných obrázků toho, co mají sluhové diktatury za humor a důvěrnost či laskavost. Inscenace s pevně založenou koncepcí je naplněna uvědomělým herectvím, jež si je vědomo jemné groteskní stylizace Charmsova textu a tvůrčím způsobem interpretuje vše, co je z původní reality, společenské i kulturní, v níž text vznikl a k níž odkazuje, dnes nerozluštitelné.

Alena Zemančíková

Nečtiny s Wolkrem - Amatérská scéna 2/2000

Recitační soubor Gymnázia Benešov

PŘIŠEL JSEM NA TO, ŽE JEŠTĚ PŘED TÍM, NEŽ VZNIKLI BEATLES, JSEM TAKÉ BYL JOHNEM LENNONEM

Všechno vlastně vzniklo jen tak. Všichni totiž chodíme do stejného gymnázia v Benešově. Tím, že jsme se chtěli účastnit akademie, pořádané naší školou, kde většina vystoupení byla vždy hudebního či tanečního charakteru, rozhodli jsme se vnést do každoroční přehlídky něco nového. Hry (či vystoupení) jsme si od začátku tvořili sami.

Účastnili jsme se i recitačních soutěží a první úspěchy nás povzbudily k další činnosti.

Herecké základy jsme získali od herce libereckého divadla a našeho kamaráda Miroslava Dvořáka. Hodně jsme se toho od něj přiučili a naše spolupráce, přestože trvala jen něco málo přes rok, nám mnoho dala.

Naše současné vystoupení vzniklo na základě momentálního nápadu při poslechu skladby "IMAGINE".

A jak to dopadlo?! O tom se přesvědčte.

...Give peace the change...

LEKTORSKÉ SBORY

I. KATEGORIE RECITÁTORŮ SÓLISTŮ

Předseda:

Ing. Libor Vacek, mluvčí MF ČR, Praha

Členové:

Ján Buzássy, básník a překladatel, Bratislava
Hana Kofránková, režisérka Čes. rozhlasu, Praha
Lenka Fišerová, odb. asistentka DAMU, Praha
David Kroča,
odb. asistent na Katedře čes. lit. PF MU, Brno

Tajemnice:

Alena Machová

II. KATEGORIE RECITÁTORŮ SÓLISTŮ

Předsedkyně:

Marta Hrachovinová, herečka a ped. VOŠ herecké, Praha

Členové:

Jana Davidová, redaktorka, Praha
Miroslav Kovářik, recitátor, Praha
PhDr. Ivan Němec, dramaturg České televize Brno
Aleš Vrzák, režisér Čes. rozhlasu, České Budějovice

Tajemník:

Martin Plotz

III. KATEGORIE RECITÁTORŮ SÓLISTŮ

Předsedkyně:

PhDr. Vítězslava Šrámková, vedoucí ARTAMY, Praha

Členové:

Rudolf Kvíz, recitátor, Praha
Apolena Veldová,
herečka ND moravskoslezského, Ostrava
Lenka Chytilová, básnířka a redaktorka, Hradec Králové
PhDr. Pavel Chalupa, překladatel, Pustina

Tajemnice:

Hana Bergová

DIVADLA POEZIE

Předseda:

PhDr. Jan Roubal, FF UP, Olomouc

Členové:

Marek Pivovar,
dramaturg ND moravskoslezského, Ostrava
Alena Zemančíková, dramaturgyně Čes. rozhlasu, Plzeň
Tomáš Jirman, herec ND moravskoslezského, Ostrava
Miloslav Maršálek, herec HaDivadla, Brno

Tajemnice:

Jana Hrušková

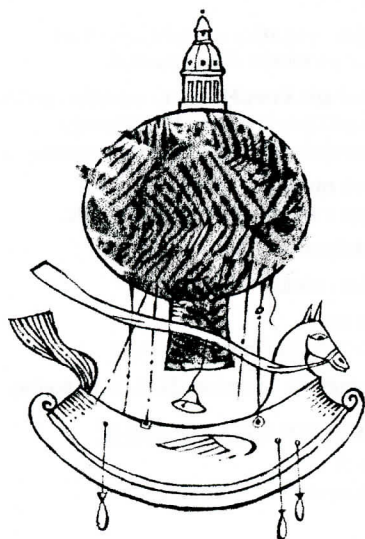
LETOŠNÍ ÚRODA NA POLI POEZIE

I. KATEGORIE

1. **Jan Bartoška - Pila u Karlových Varů**
Ivan Vyskočil - Proč se lidé bojí zajíců čili
Stephen Leacock - Návod k rozhovoru ...
2. **Tereza Tobiašová - Roztoky u Prahy**
Jacques Prévert - Líbej mě
Jacques Prévert - Děti, které se milují
3. **Barbora Klímová - Rudolfov**
J. Š. Kubín - O strašidelné princezně
Christian Morgenstern - Papír od chleba s máslem
4. **Martina Mathesová - Čáslav**
Karel Čapek - Svatá noc
Guillaume Apollinaire - Lorelaj
5. **Karolína Jurčíčková - Praha**
Pavel Kopta - Když někdo z vás
Jacques Prévert - Jak dělat podobiznu ptáka
6. **Michal Čeliš - Aš**
Felix Mitterer - Účtování v domě božím
Hans Arp - Talíře
7. **Tereza Lišková - Praha**
Miloš Macourek - Láska a dělové koule
Miloš Macourek - Bazar
8. **Dora Svobodová - Jeseník**
Vladimír Vysockij - Bílé ticho
Jacques Prévert - Obejmi mě
9. **Zdenka Sokolíčková - Nové Město na Moravě**
Lawrence Ferlinghetti - Ten den v parku u Zlaté brány
Carl Sandburg
- O paviánu Prostáčkovi a o tygru Špekáčkovi
10. **Jana Novotná - Prostějov**
Vystříženo z Postřizín Bohumila Hrabala
Jacques Prévert - U květinářky
11. **Klára Nováková - Rakovník**
Richard Bach - Nikdo není daleko
Josef Hanzlík - Okamžik
12. **Martina Kousalová - Liberec**
Václav Hrabě - Citová výchova
Jan Schneider - Je půl vosmý
13. **Markéta Lelková - Hronov**
Jiří Orten - Eta, eta, žlutí ptáci
Jiří Wolker - Nemocnice

14. **Jan Faltýnek - Olomouc**
Karel Hlaváček - Upír
István Örkény - Harém
 15. **Lucie Aiznerová - Chelčice**
Jan Schneider - Zrza
Jiří Marek - Schůzka
 16. **Eva Juráčková - Žďár nad Sázavou**
Ludvík Kundera - Jak vzniká vítr
Jiří Wolker - Žebráci
 17. **Svatava Přikrylová - Ostrava**
Leo Rosten - Pan Kaplan má stále třídu rád
Jiří Gruša - Sedmnáctiletí
 18. **Eva Záleská - Liberec**
Antoine de Saint Exupéry - Malý princ
Karel Čapek - Povídky
 19. **Martin Dočekal - Žacléř**
Jan Vodňanský - Vzrušený dopis
Ivan Andrejevič Krylov - Vlk a beránek
 20. **Anežka Poljaková - Litoměřice**
Karel Šiktanc - Zařikávání žen
Ukázka z Písní Šalamounových
-
- ## II. KATEGORIE
1. **Magdaléna Borová - Liberec**
Jan Skácel - Modrý pták
Izumi Shikibu - Inkoustový měsíc (výběr veršů)
 2. **Jitka Jelínková - České Budějovice**
Jan Skácel - Harfa ve sněhu
Jiří Orten - Exodus dramatu
 3. **Šárka Augustinová - Havlíčkův Brod**
Okot P'Bitek - Malajský song
Gaspara Stampa - Tři sonety
 4. **Petr Rakušan - Žďár nad Sázavou**
Milan Kundera
- Směšné lásky - úryvek z povídky Symposion
Daniil Charms - Dopisy
 5. **Milada Bobková - Uherské Hradiště**
O'Henry - Dary tří králů
Francouzská galantní poezie 17. a 18. století
 6. **Pavel Mrňavý - Mladá Boleslav**
Leonard Cohen - Varování
Art Buchwald - Jak se u nás kouřily banány
 7. **Klára Jelínková - Praha**
Suzanne Renaud - Pastýřko, přší
Jiří Orten - Lítost
 8. **Jiří Hajdyla - Ostrava**
Jiří Wolker - Žebráci
Stephen Leacock - Strašlivý osud Melpomena Jonese

9. **Gabriela Sittová - Zábřeh na Moravě**
Jan Zahradníček - A nikdo
Daniela Fischerová - Ropuchy a démanty
10. **Lukáš Vlček - Brno**
Jan Werich - Teta z Bruselu
Olga Hejnová - Něžná
11. **Jaroslav Pokorný - Hradec Králové**
Leonid Andrejev - Polib ho a mlč !
Ivan Vyskočil - Jak jsem neprokázal dramatický talent
12. **Anna Šafránková - Teplice**
Jiří Šotola - Na smrt Lamarckovu
Miloš Macourek - Myšlenka pro kočku
13. **Andrej Drbohlav - Hradec Králové**
Paul von Ostaijen - Singr hoj šicí stroj
Michail Šolochov - Osud člověka
14. **Martina Erbsová - Hradec Králové**
Ernst Jandl - Pásmo básní
Rabíndranáth Thákur - Zahradník
15. **Marie Černíková - Merklín**
Ladislav Novák - Monolog Okšandýny
Adrienne Richová - Pět záběrů pro Goddarda
16. **Otakar Blaha - Brno**
Zbyněk Havlíček - Kapitán Nemo
Jan Skácel - Pyšná recenze na vlastní vynález
17. **Hana Řezníčková - Jihlava**
Hana Řezníčková - Nadváha - a co s ní
Václav Hrabě - Zavři oči
18. **Kristýna Franková - Plzeň**
Josef Kainar - Tři stejné a jiné básně
Helena Rudlová (úprava)
- Zrnko pepře (Z knihy Cikánský smích)
19. **Kristýna Bělecká - Liberec**
Karel Šiktanc - Adam a Eva (úvod)
Wolfgang Bochert - Zed'

III. KATEGORIE

1. **Pavel Batěk - Plzeň**
Daniil Charms - O věcech a existencích
Sergej Jesenin - Psovi herce Kačalova
2. **Blanka Koutská - Praha**
Jan Zahradníček - Návštěva
Sergej Jesenin - Psovi herce Kačalova
3. **Nina Martínková - Pardubice**
Bohumil Hrabal - Postřižiny
Daniil Charms - Čtyřmohá vrána
4. **Dagmar Nádvořníková - Benešov u Prahy**
Jaromír Hořec - Půlnoční Jam session
Jiří Orten - Bílý obraz
5. **Radovan Plášek - Vsetín**
Josef Topol - Epika IV
Ivan Blatný - Silnice
6. **Radim Šíp - Brno**
František Halas - Amundsen
Karel Hlaváček - Pohřeb slunce
7. **Jana Machalíková - Kladno**
M. Cvetajevová /A.S.Puškin/ - Můj Puškin/ Evžen Oněgin
Ivan Vyskočil - Vyznání jízdenkovitosti
8. **Jaroslava Masopustová - České Budějovice**
István Örkény - Naděje umírá poslední
Josef Topol - Vpád
9. **Petr Soumar - Plzeň**
Karel Hynek - Babička po pitvě
Edward Stachura - Dopis pozůstalým
10. **Eleni Akritidisová - Jeseník**
Jiří Wolker - Balada o nenarozeném dítěti
Arnold Lobel - Koupání (z knihy Kvak a Žbluňk)
11. **Barbora Petružálková - Liberec**
Miroslav Holub - Půl ježka
Ludvík Aškenazy - Manželství
12. **Aleš Kubík - Brno**
Jan Skácel - Malá recenze na tykání
Richard Brautigan - V lásce přší
13. **Veronika Tupá - Praha**
Anna Achmatovová - Rekviem
Jan Zahradníček - Theatrum Mundi et Dei
14. **Irena Pulicarová - Plzeň**
Rabíndranáth Thákur - ze sbírky Dárek z lásky
Boris Pasternak - Pohádka
15. **Lucie Rusková - Karviná - Hranice**
Ludvík Aškenazy - Pravda
Milan Kundera - Kdybys tak raděj mlčel

Nepřehlédněte důležité drobnosti

Organizaci festivalu má na starosti **Jana Hrušková** se svitkou hostesek a "hostesáků".

V přízemí klubu s paní **Miroslavou Krejčířkovou** vyřídíte cestovné a další finanční záležitosti (úterý - pátek vždy od 10 do 18 hodin) a od **Miloše Plotze** se dovíte vše o ubytování.

V Městském divadle technické požadavky divadel poezie splní zkušený jevištní **technici Zbyněk a Radek Melkovi**, v klubu Duha **Pavel Noha**.

V prvním patře klubu Duha bude na vydání dalších dvou čísel Zpravodaje pracovat redakce v čele s šéfredaktorkou **Jaroslavou Suchomelovou**. Další, a doufám že zajímavé festivalové novinky, si přečtete ve Zpravodaji, který vyjde ve čtvrtek před polednem. Poslední Zpravodaj bude rozdáván v pátek večer po přehlídce oceněných recitátorů a vyhlášení výsledků WP.

Samozřejmě v redakci rádi uvítáme i vaše příspěvky. Uzávěrky Zpravodajů jsou ve středu a ve čtvrtek před půlnocí.

TELEFONNÍ ČÍSLA:

21477 - ředitelka DUHY Alice GREGUŠOVÁ
21488 - Jana HRUŠKOVÁ, Miloš PLOTZ
340507 - redakce Zpravodaje WP
333389 - Městské divadlo
330663 - ředitelka divadla Jana ZIKMUNDOVÁ

DOPORUČENÍ POŘADATELŮ:
Dávejte si pozor na své osobní věci

PROVOZ BARU v kulturním klubu DUHA:

ÚTERÝ 20. 6.	11.00 - 24.00 hodin
STŘEDA 21. 6.	19.00 - 24.00 hodin
ČTVRTEK 22. 6.	15.30 - 24.00 hodin
PÁTEK 23. 6.	15.00 - 01.00 hodin

V průběhu představení je bar uzavřen.

Doporučujeme lahůdkovou tlačenku s cibulí, chlebičky s různými druhy pomazánek a především specialitu duhového baru - tradiční pikantní utopence.

Ochotně vás obslouží Alena Grulichová a Eva Pummerová.

DIVADELNÍ BUFET

bude otevřen v průběhu akcí WP buď v přízemním promenoáru Městského divadla nebo v Modrém salonku ve spolkové části Národního domu.

ZKOUŠKY DIVADEL POEZIE:

ÚTERÝ 20. 6.	Městské divadlo - jeviště
12.30 - 13.30 hodin	- Spadlá anténa Ostrava - Hrab.
13.30 - 14.30 hodin	- Jesličky Hradec Králové
14.30 - 15.30 hodin	- Recitační soubor Benešov
STŘEDA 21. 6.	DUHA
15.00 - 16.00 hodin	- Zamračené děti Plzeň
ČTVRTEK 22. 6.	DUHA
11.00 - 13.00 hodin	- Okřídlený vůl Plzeň
Městské divadlo - jeviště	
14.45 - 15.15 hodin	- Jesličky Hradec Králové (příprava na vystoupení)
16.30 - 17.30 hodin	- Ústaf Brno + Špatně zabržděno

TIP NA VÝSTAVU

DUHA
Blanka Šperková - drátěné šperky a objekty

MĚSTSKÉ DIVADLO - foyer
Koláče Davida Vávry (od 21. 6.)

Galerie METRO 70
Indiánská výstava - práce dětí ve výtvarných a keramických kroužcích SVČV Spektrum Prostějov

MUZEUM PROSTĚJOVSKA
nám. T. G. Masaryka 2

Pravěk Prostějovska - expozice zachycuje osídlení od nejstarších dob až po mladší dobu římskou.

Geologie a paleontologie Prostějovska - expozice podává přehled všech geologických útvarů na Prostějovsku od nejstaršího prekambria až k nejmladšímu kvarteru.

To nejlepší ze sbírek muzea
- dlouhodobá výstava v novém přednáškovém sále

Maturitní tabla Václava Ševčíka

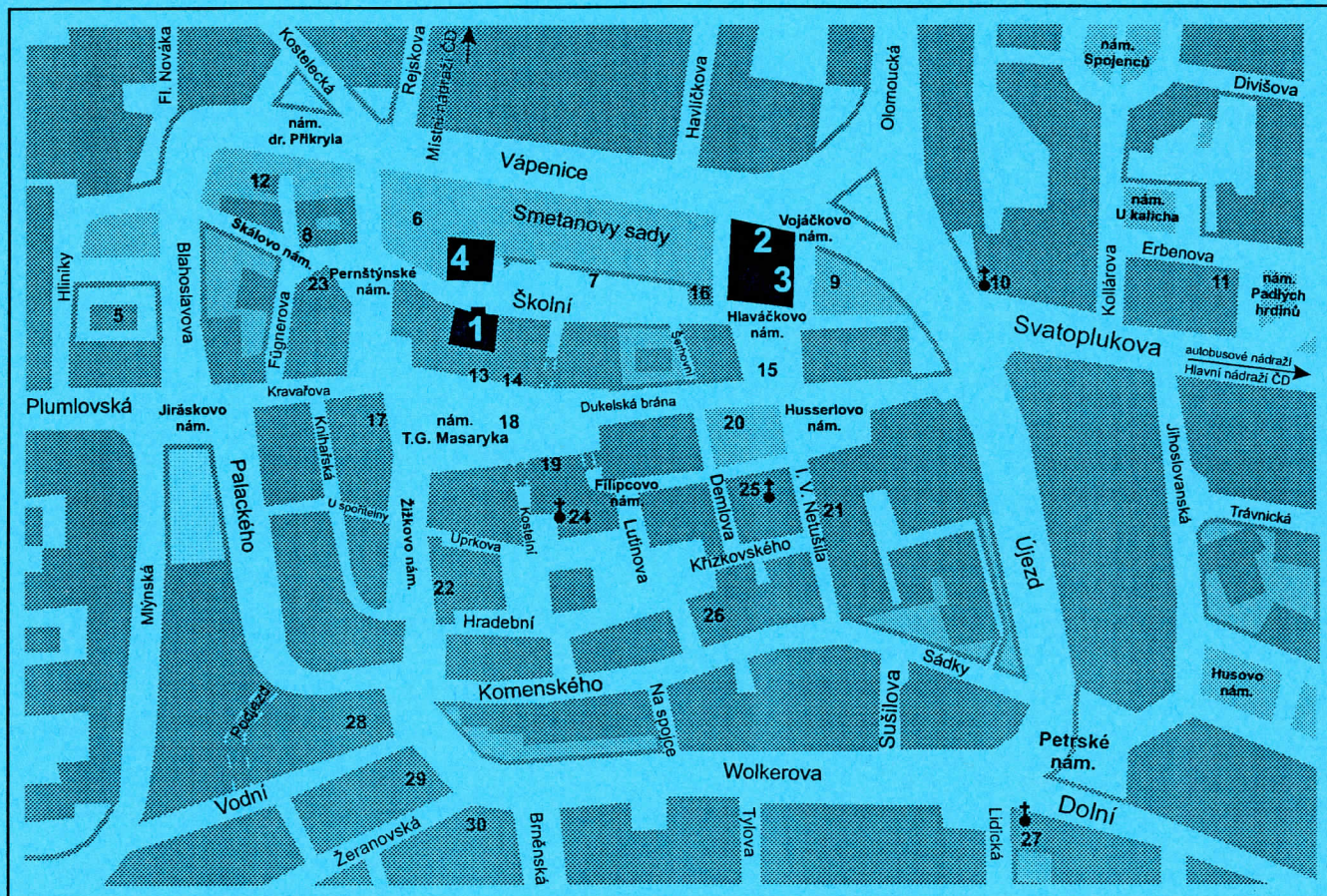
František Koudelka - obrazy

Kamera zobrazuje svět
- ve spolupráci s Technickým muzeem v Brně

Antonín Halaš - fotografie (vernisáž 21. 6. v 16 hodin)

MUZEUM PROSTĚJOVSKA - ZÁMEK
Pernštýnské nám. 8
Zdeněk Thoma - Kouzlo japonských zahrad

GALERIE BAŠTA (Školní ulice)
Antonín Lukavský - obrazy

Legenda k mapě

- 1 DUHA - kulturní klub u hradeb
- 2 Městské divadlo
- 3 Národní dům
- 4 Kino METRO 70
- 5 Lázně + restaurace
- 6 Socha B. Smetany
- 7 Městské hradby

- 8 Zámek - GALERIE
- 9 Památník manželů Vojáckových
- 10 Kostel a klášter Milosrdných bratří
- 11 Kovařikova vila
- 12 Okresní knihovna
- 13 Rodný dům J. Wolkera
- 14 Portál tzv. Onšova domu
- 15 Socha K. H. Borovského

- 16 Galerie Bašta
- 17 Nová radnice (MÚ Prostějov)
- 18 Morový sloup
- 19 Stará radnice (Muzeum)
- 20 Socha J. Wolkera
- 21 Bufet Gastrom
- 22 Občerstvení DĚSI
- 23 Bufet U zámku

- 24 Kostel Povýšení sv. Kříže
- 25 Husův sbor (dříve synagoga)
- 26 KAS Centrum, Art Centrum
- 27 Kostel sv. Petra a Pavla
- 28 Pošta
- 29 Komerční banka
- 30 Portál tzv. Černého dvora

PROGRAM

ÚTERÝ 20. ČERVNA

- 12.00, 14.00
a 15.00 hodin
nám. T.G.Masaryka
(host festivalu)
- VRANOVSKÉ
CHODÚLOVÉ DIVADLO**
pozvánka na WP 2000
- 15.30 hodin
klub DUHA
- Porada lektorského sboru
- 16.30 hodin
nám. T.G.Masaryka
(host festivalu)
- AJ BOSORKY SA CHCÚ VYDÁVAŤ**
Vranovské chodúlové divadlo
Mira Mihaľa
- 17.00 hodin
nám. E. Husserla
- Položení kytice
k pomníku Jiřího Wolkra
- 17.30 hodin
nám. T.G.Masaryka
- Zahájení 43. ročníku WP
a koncert KARLA PLÍHALA**
V případě nepříznivého počasí se zahájení
i koncert uskuteční v kulturním klubu DUHA
- 20.00 hodin
klub DUHA
(host festivalu)
- Veronika Kernová (Kuropatwová)
MOŘE**
scénické provedení básně Jiřího Wolkra
- 20.15 hodin
klub DUHA
- NĚCO O JUBILEU (nejen Wolkrově)**
PhDr. Slávka Šrámková - IPOS ARTAMA Praha
- 20.30 hodin
klub DUHA
- CHORCHESTR**
vystoupení volného sdružení moravských muzikantů
- 21.00 hodin
klub DUHA
- FILMOTÉKA WP**
Vzpomínání na Wolkrův Prostějov (Svatopluk Vála)
Šumný Prostějov (Radovan Lipus a David Vávra
s poetickými vstupy - stupy)
Možné následné besedy se autoři nebrání
- 22.30 hodin
klub DUHA
- CHORCHESTR hraje účastníkům WP**

STŘEDA 21. ČERVNA

- 7.00 - 8.00 hodin
jeviště Měst. divadla
- Prostorové a akustické zkoušky
recitátorů sólistů
- 8.00 - 9.00 hodin
Červený salonek
Národního domu
- Hlasová a pohybové hrátky
s Lenkou Fišerovou
- 9.00 - 9.30 hodin
jeviště Měst. divadla
- Prezence recitátorů sólistů
- 9.30 - 15.30 hodin
jeviště Měst. divadla
- Přehlídka recitátorů sólistů - I. kolo**
- 18.30 hodin
jeviště Měst. divadla
(postup z region. kola)
- Samuel Beckett
ČEKÁNÍ NA GODOTA**
Spadlá anténa Ostrava - Hrabůvka
- 19.15 hodin
jeviště Měst. divadla
(postup z region. kola)
- PŘIŠEL JSEM NA TO, ŽE JEŠTĚ PŘEDTÍM,
NEŽ VZNIKLI BEATLES,
JSEM TAKÉ BYL JOHNEM LENNONEM**
RS Gymnázium Benešov
- 20.00 hodin
klub DUHA
(postup z region. kola)
- Vratislav Effenberger - VZPOURA SLÁDKŮ**
Zamračené děti Plzeň
- 22.00 hodin
klub DUHA
- Dostaveníčko
Kulantní výměna názorů poroty, účinkujících
a diváků na festivalová představení

ČTVRTEK 22. ČERVNA

- 8.00 - 9.00 hodin
Červený salonek
Národního domu
- Hlasové a pohybové hrátky
s Lenkou Fišerovou
- 9.30 - 14.30 hodin
jeviště MD
- Přehlídka recitátorů sólistů - II. kolo**
- 15.30 hodin
jeviště Měst. divadla
(postup z region. kola)
- Ernst Jandl - NĚMECKÁ BÁSEŇ**
Divadlo Jesličky, Stálá scéna ZUŠ Na Střezině
Hradec Králové
- 16.30 hodin
klub DUHA
(postup z region. kola)
- Daniil Charms - JELIZAVETA BAM**
Okřídlený vůl Plzeň
- 18.00 hodin
Městské divadlo
(postup z region. kola)
- THE BEST OF VOICEBAND**
Ústí nad Labem + Špatně zabržděno Velké Meziříčí
- 19.30 hodin
Městské divadlo
(host festivalu)
- Daniil Charms - STAŘENA**
Divadlo Hromadná procházka Prostějov
- 22.00 hodin
klub DUHA
- Dostaveníčko - kulantní výměna názorů poroty,
účinkujících a diváků na festivalová představení

PÁTEK 23. ČERVNA

- 10.00 - 13.00 hodin
salonky Nár. domu
- Rozborový seminář s recitátory sólisty
- 14.15 hodin
Přednáškový sál
Národního domu
- Nad překlady poezie s Hanou Kofránkovou
seminář pro účastníky WP
- 16.00 - 17.30 hodin
klub DUHA
- Zkouška na Přehlídku oceněných recitátorů
- 18.00 hodin
klub DUHA
- Přehlídka oceněných recitátorů
a vyhlášení výsledků WP 2000**
- 20.00 hodin
klub DUHA
(host festivalu)
- SKUPINKA**
Smetištní skrumáž pocitů a vzpomínek
Společení dramatického činění Prasetaun Jihlava
- 21.00 hodin
klub DUHA
- Folková skupina RAMPA**
hraje účastníkům WP 2000

SOBOTA 24. ČERVNA

POETICKÝ JARMARK

- NA NÁMĚSTÍ T. G. MASARYKA
- 8.00 hodin
- BAREVNEJ DEN** - folkrocková skupina Šternberk
- 9.00 hodin
- BAJAJA** (pohádka pro děti i dospělé)
- Víta Marčík Drahotěšice
- 10.15 hodin
- BEZNÁZVU**
- vystoupení folkové skupiny Prostějov
- PŘED SOCHOU J. WOLKRA
- 9.00 hodin
- O Janu doktoru Faustovi aneb
Jak mezi štafle vlez a už málem nevylez**
- Divadlo Hromadná procházka Prostějov
- KINO METRO 70
- 11.00 hodin
- VŠE O MÉ MATCE**
- filmová projekce s "vdolkovým rautem"
na rozloučenou s účastníky WP 2000
(Vstup volný)